

Język Polski?

Język Mój?

TAK!

Scenariusz lekcji 27

1. **Temat:** *Gdzie to jest?*
2. **Czas trwania lekcji:** 45 minut
3. **Cele lekcji:**
Uczeń/uczennica:
 - a. przypomina, przez co odmieniamy czasowniki w języku polskim;
 - b. poznaje nową część mowy w języku polskim: zaimek — część 1
4. **Metoda pracy:** od doświadczenia do swobodnego stosowania
5. **Środki dydaktyczne:**
 - a. laptop/komputer z dostępem do Internetu podłączony do projektora;
 - b. karty pracy do scenariusza 27 (załącznik 27.1);
6. film wideo pod tytułem *Gdzie to jest?*
 - a. tekst tłumaczenia do filmu (załącznik 27.2)
7. **Przebieg lekcji:**
 - a) część wstępna (aktywizacja wiedzy uczniów i uczennic)
Nauczyciel zwraca się do każdego ucznia witając się z nim w PJM
Nauczyciel podaje temat lekcji
 - b) część główna (opracowanie tematu, ćwiczenia przedmiotowe, zadania problemowe)
Nauczyciel pyta uczniów, co to jest czasownik oraz na jakie pytania odpowiada ta część mowy w języku polskim. Prosi uczniów o podanie różnych przykładów. Zapisuje przykłady na tablicy. Ta część nie powinna trwać dłużej niż 5 minut.
Nauczyciel zapowiada obejrzenie filmu. Zadanie uczestników polega na skupieniu się na wszystkim, co są w stanie zrozumieć. Grupa wspólnie ogląda film pod tytułem *Gdzie to jest?*
Nauczyciel pyta uczestników, co zrozumieli. Wyjaśnia nowe znaki w PJM oraz tłumaczy niezrozumiałe pojęcia w języku polskim.
Grupa ogląda film jeszcze raz (można włączyć transkrypcję — jest to uzależnione od poziomu grupy). Tym razem zadanie dla uczestników jest następujące: *Dlaczego Eduś się denerwował? Czego szukał Eduś? Czy Eduś znalazł, to co szukał?* Omówienie na forum.

Język Polski?

Język Mój?

TAK!

Nauczyciel przechodzi do części właściwej lekcji. Informuje uczniów, że na dzisiejszej lekcji poznają nową część mowy: zaimek. Prosi uczniów o przeczytanie punktu 1 karty pracy.

Nauczyciel wyjaśnia niezrozumiałe pojęcia oraz wyjaśnia, że część wyrazów, które dzieci poznały na wcześniejszej lekcji są zaimkami. Pyta uczniów, kiedy poznali zaimki osobowe? I na jakiej lekcji były użyte zaimki osobowe lub wskazujące. Następnie prosi uczniów o przeczytanie punktu 2 z karty pracy. Po przeczytaniu przez uczniów punktu 2 karty pracy nauczyciel prosi uczniów o podanie różnych przykładów z zaimkami pytajnymi. Pokazuje na tablicy różnicę między polskim językiem migowym a językiem polskim. Znaczącą różnicą między tymi językami jest stawianie zaimków pytajnych na początku zdania w języku polskim oraz na końcu zdania w polskim języku migowym. Pyta uczniów, czy widzą tę różnicę. Powtarza, że nie należy mieszać obu języków — polskiego języka migowego używamy w mowie, a języka polskiego używamy w piśmie*. Na końcu uczestnicy wypełniają pozostałe punkty z karty pracy. Mogą to zrobić samodzielnie lub w parach. Kontrola poprawności odbywa się na forum.

c) część końcowa (refleksja własna uczniów i uczennic)

Wszyscy siedzą w kręgu. Nauczyciel inicjuje rozmowę pod hasłem „czego się dziś nauczyliście” — co było dla Was ciekawe? Czy wszystko wiedzieliście?

Wskazówki dla nauczyciela

Zaimki pytajne w polskim języku migowym stawiamy na końcu.

Przykłady:

TY KTO?

TY LAT ILE?

TY SZKOŁA GDZIE?

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

***dodatkowa uwaga**

Dwujęzyczność jest to język polski w piśmie oraz polski język migowy w mowie/komunikacji. Nie należy mylić dwujęzyczność z tym, że jest to język polski foniczny i równoległe jest to polski język migowy (jest to system językowo-migowy).

Załączniki:

- załącznik 27.1: karta pracy
- załącznik 27.2: tekst opowiadania *Gdzie to jest?*

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

27.1 Karta pracy

1. Poznajemy zaimki w języku polskim:

Zaimek to odmienna część mowy w języku polskim.

Wyróżniamy różne grupy zaimków:

- zaimek osobowy w liczbie pojedynczej: ja, ty, on, ona, ono,
- zaimek osobowy w liczbie mnogiej: my, wy, oni, one
- zaimek wskazujący w liczbie pojedynczej: ten, ta, to,
- zaimek wskazujący w liczbie mnogiej: ci, te
- zaimek dzierżawczy w liczbie pojedynczej rodzaju żeńskiego: moja, twoja, nasza, wasza
- zaimek dzierżawczy w liczbie mnogiej rodzaju niemęskoosobowego: moje, twoje, nasze, wasze
- zaimek dzierżawczy w liczbie pojedynczej rodzaju męskiego: mój, twój, nasz, wasz
- zaimek dzierżawczy w liczbie mnogiej rodzaju męskoosobowego: moi, twoi, nasi, wasi
- zaimek pytajny: kto? co? jaki? jaka? jakie? który? która? które? czyj? czyja? czyje?

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

2. Przeczytaj tekst opowiadania o Edusiu i odpowiedz na pytania:

Kto szukał książki?

.....

Ile minut Eduś szukał książki?

.....

Czy Eduś pamiętał, gdzie położył książkę?

.....

Która to była książka?

.....

Gdzie była książka?

.....

Kto znalazł książkę?

.....

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

27.2 Tekst opowiadania *Gdzie to jest?*

- Czego szukasz? — Babka Polka widzi, jak Eduś przeszukuje cały pokój.
- Szukam książki! Tej, co wczoraj mi dałaś! — denerwuje się Eduś — Gdzie jest ta książka? Szukam już 10 minut i zaczynam się denerwować.
- Edusiu, nie denerwuj się. Mam pytanie. Czy pamiętasz, gdzie położyłeś tę książkę? — Babka Polka zaczyna rozglądać się po pokoju.
- Nie pamiętam. Myślałem, że położyłem koło laptopa. Ale nie ma tam tej książki.
- A która to była ta książka? Pytam się, dlatego, że wczoraj dałam Ci dwie książki.
- Tę z niebieską okładką o przygodach Pana Bezy w Cukierni. Drugą książkę mam wręku. — odpowiada Eduś.
- Widzę tę książkę. Czy ona leży na parapecie? — pyta Edusia Babka Polka.
- Tak, to ta książka! Dziękuję babciu, masz dobry wzrok!